

OVER GRENZEN HEEN

De komende tijd zullen weer heel wat grensoverschrijdingen plaatsvinden. Jongens en meisjes van groep 8 stappen over naar de middelbare school. Anderen laten de middelbare school achter zich en gaan op kamers wonen. Of jonge mensen zijn klaar met leren en stappen voor het eerst de arbeidswereld binnen. Een enorme overgang! Je komt in een nieuw landschap terecht waarin je ook zelf snel zult veranderen.

Veel mensen zullen de komende tijd ook letterlijk grenzen overschrijden. De vakantietijd staat immers voor de deur. Nog even en honderdduizenden mensen passeren weer de detectorpoortjes op Schiphol of de grensovergangen bij België of Duitsland om uit te fladderen over Europa. Of misschien nog wel verder weg. Want de wereld is steeds kleiner geworden.

Sommigen zijn misschien inmiddels al lang een grens gepasseerd: die van hun eigen menselijke maat. Dat is wat minder leuk. Want al hoort het bij het leven dat je sommige grenzen passeert, andere grenzen moeten in acht genomen worden. De grens van je draagkracht bijvoorbeeld. Wie daar voortdurend overheen gaat, loopt zichzelf voorbij. Dan moet je weer tot je zelf komen. Maar daar is een vakantie dan weer goed voor.

Aan alle 'reizigers' wil ik woorden van een reiszegen meegeven. Ik gaf deze woorden ooit mee aan onze dochter toen zij een aantal maanden naar Guatemala ging (voor haar studie, want mensen passeren ook voor hun studie of werk letterlijke grenzen). Ergens onderweg raakte ze het papier met de reiszegen in de drukte kwijt. Maar geen nood: ik mailde haar de zegen alsnog na. Want de elektronische snelweg is ook grensoverschrijdend! Het gaat om deze woorden:

Laat God je onafscheidelijk vergezellen
en je begeleiden op al je wegen;
laat Christus de staf zijn in je hand
en de richting van elke voetstap;
laat de Geest voor je zijn
als de wind in de rug,
die je brengt op wegen van vrede.
Wees gezegend, ga met God, a Dieu!*

Een goede zomer!

* uit het Dienstboek voor de Protestantse Kerk in Nederland, deel II